

Nionde roten, tomt 35

Kvarteret Enigheten

Tjugofemte roten 1637–57v

Spannmålsгатans södra sida fr

Trettonde roten 1657h–70

Torggatans västsida västerut

Sven skräddare

R25 rotemästare fr 1643

Observera att Sven skräddare kallas *båtförare* i borgarlängden 1639.

1637–39, 1647–48: 2 mtl, 1641–42, 1644–46: 3 mtl

Sven skräddares Enkia R25 1649: 3 mtl, 1650, 1653–54: 2 mtl, 1651–52: 1 mtl, *Anna Sven skräddares R25* 1655: 2 mtl, *Anna Sven skräddares* 1656: - 18 1657:–9 (XIII), 1657h: 9

1666–70

I egenskap av rotemästare placerades båteföraren Sven skräddare överst i mantalslängderna, så att man av dessa inte kunde se, var han bodde. Men 1637–39 står han efter Jacob Bagge och Rasmus Bengtsson Kolja, vilket motsvarar denna plats. Även änkan var rotemästare. Sven skräddare hade ytterligare en son utöver Olof och Berge här nedan. Den 1.9.1690 vände sig Bengt Hylthenius mot båtekarlen Olof Svensson och hans bror *Lars Svensson* för slagsmål med en järndragare.

Huseköpspenning för Sven skräddares gård betalades den 8.6.1646 av en Lars Persson men det är ovisst om det var hela gården eller ens en del av den som såldes – det fanns fler Sven Skräddare i staden.

Olof Svensson båtekarl och hans moder

(Anna Sven skräddares änka 1666– 1670)

Anders (Andersson) Swart båtsman

ibm 1665: 2, 1666: 2, 1667–70

Berge Svensson båtekarl

1658–63: 1, 1665: 3, 1666: 2, 1667–70 (son till Sven skräddare?)

Berge Svensson båtekarl besvärade sig den 14.8.1655 över att Johan Nilsson i Marstrand hade ”förskrifwit honom till Marstrand att föra något gods tädan, hwilket han sedan i andre båthar hafwer lastat, som honom dhermedh i Kalfsund mötte, så att han dherföre måste wenda tillbaka, hwarföre han fordrar sin betingade hyra, alldenstund han fixerat att roo en lång wägh och göra omkostnader på sigh och sine medroddare med mat och dryck.”

Berge Svensson fick veta att han hade ”sig sielf fixerat, ty om han hade framkommit, hade han haft gods nog för honom liggande”. Detta gods hade för Börge Svenssons skuld blivit liggande i tre veckor. – Den 10.7.1676 ålades Berge Svensson ålderman att skaffa båtar.

Den 23.11.1672 rannsakade myndigheterna efter lösdrivare, som borde utvisas ur staden. ”Berge Svensson båtekarls hustru inkom med qwinfolk Cecilia och sade hon haf-r wurit der 6 åhr i hennes bröd, är det sant, gå sin wäg.”

Den 25.2.1678 beslöts om värdering av avlidne båtekarlen Berge Svenssons och hans änkas två gårdar och halva hemförebåt.

En Anders (Olofsson?) båtekarl,

vars patronymikon är osäkert, står som ägare i 1696–1700 års tomtöreslängder. Den 25.11.1705 pantsatte *Jon Persson (båtekarl)* och *Elin Andersdotter* till *fyrverkaren Barcks* hustru *Madame Christina Hallebom* för lån av 50 d smt sin bakgård på Spannmålgatan mellan Anders besökares (9.36) och Mikael Svenssons (9.34) gårdar. Var det samma personer som pantsatte sin framdelsgård på Spannmålgatan (samma grannar nämnda) den 15.11.1706 (intecknat 21.11.1707), innan de den 23.12.1708 till *Elin Andersdotters far Anders Olofsson båtekarl* sålde sin ärvda gård mellan Anders besökares gård å västra och timmermannen Mikael Svensson å östra? (Tänkbart är att Elin Andersdotter fått gården i moderne). När köpekontraktet uppvisades i rätten den 1.2.1709 av båtekarlen Anders Olofsson visade det sig, att det endast var framdelen av gården, som sålts för 250 d smt plus en hederlig diskretion. Eftersom det endast var en halv tomt kunde uppbud och fasta ej ges.

Den 18.2.1711 bytte Anders Olofsson båtekarl denna frampart, som han hade tillhandlat sig av sin måg ”alldeles som den nu för ögonen står med hus, tomt och all reparation och vad därtill lyder mot hans svägerska Karin Börgesdotters ärftligen tillfallna tomteställe”, näst intill Anders Olofsson båtekarls gård, belägen också den på Spannmålgatan, vilket tomteställe räknades som bakgård till Anders Olofssons hus och var obebyggd, om man bortsåg från ett brygghus.

Att Karin Börgesdotter betecknades som svägerska kan tyda på att hon var dotter och Anders Olofsson båtekarl måg till Börge Svensson båtekarl, i vilket fall Anders Olofsson skulle ha ärvt gården.

Karin Börgesdotter

var den ”Torsten Bergs änka”, som bodde i gården 1715 tillsammans med *Albrecht Normans änka*. Tomten värderades till 100, husen till 160 och lösöret till 10 resp 50 d smt för kvinnorna i nämnd ordning. Husvärdet kan verka obetydligt men där rymdes dock 1717:

Albrecht Normans fattiga änka

Torsten Berg stadsbåtsman, fattig (anges som om han vore levande i upphandlingslängden men ersättes av änkan i tomtöreslängden)

Hans hustru Karin Börgesdotter

Pigan *Stina Hansdotter Staf* (se 9.47)

Konstapelänkan *Elin Larsdotter*

Enrollerade *båtsman Rasmus Simonsson* med sin hustru *Anna Månsdotter*, fattige

Gamle *fiskaren Erich Olofsson* med sin hustru *Ingiäl Nilsson*, fattige

Sergeanten Anders Lillia, som var kommenderad till Halmstad och hans hustru *Annika Lillia*.

Alltså nio – tio personer, barnen oräknade.

Amiralitetsstyrmannen Torbjörn Wexvik

köpte den 17.6.1717 av Karin Börjesdotter hennes gård mellan båtsman Cornelius Corneliusson i öster och styckjunkare Jon Lund i väster, areal 80'×22¾' för 450 d smt plus diskretion, uppbud 17.6.1717, fasta 14.8.1717. (Om inhiberat köp samtidigt: se 10.24.)

Föravskedade styrmannen Torbjörn Wexvik berättade 28.11.1721 (EIIa:33), att hans avlidne far *Trulls Persson* i 40 års tid hade varit slaktare i staden och burit borgerlig tunga. Torbjörn hade själv under sin krigstjänst i elva års tid efter sin ringa förmåga varit skattedragare i Göteborg. Han begärde att få bli intagen i slaktareämbetet. Detta förnekade, att Truls Persson någonsin hade varit slaktare i Göteborg. Enligt ämbetets brev hade han varit ”en gammal sumpefiskare, som gått med en bytta för att efter vanligheten sälja fisk kring i staden”. Truls hade alldeles fått avslag på *sin* ansökan om att bli intagen i slaktareämbetet, eftersom han lika litet som Torbjörn hade lärt sig professionen. Torbjörn hade från barndomen farit till sjöss, haft ansenlig lön och skulle enligt vad man visste själv äga farkost och drev dessutom än i dag borgerlig näring i ”köpande och säljande”.

Den 8.6.1725 hade Torbjörn Wexvik och hans hustru *Karin (Jönsdotter) Kråka* lånat 100 d smt till sitt fortsatta byggande av *jungfru Anna Catarina Braun*. De pantsatte då sitt fastebrev på hus och tomt, som var belägen mellan Cornelius Corneliussons gård å östra och Jon Lunds å västra.

Redan i 1725 års tomtöreslängd kallas styrman Torbjörn Wexvik fattig.

Hans konkurs avgjordes genom resolution den 27.6.1733 och efter uppbud den 27.11.1732 av hustru Catarina Wexviks på Spannmålgatan belägna hus och gård utauktionerades denna ”för den ordsak, att hans hustru olyckligen råkat med brännvinsbrännare sig förse”. Av accisrätten var hon dömd till 1 000 d smt böter jämte konfiskation av brännvinspannan.

Köpare av fastigheten säges i konkurshandlingarna vara

Järndragare Anders Andersons änka Ingeborg Pärnsdotter

Hon var inte mor till den

järndragare Anders Andersson,

som upptogs i tomtöreslängden 1737 men som avled detta år den 12.10.1737. Han efterlämnade då (bou 13.1.1738) hus och tomt på Spannmålgatan, värd 275 d smt, som övertogs av hans änka *Annika Nilsson* mot vederlag till mannens syskon och mor (änkan Marit Thoresdotter, Fjälstorp, Lundby).

I brev till magistraten 11.4.1738 förklarade sig Annika Nilsson vara så skuldsatt efter begravningen och avvittningen, att om hon inte förskonades från inkvarteringen skulle hon bli nödsakad att föryttra dem lilla tomten ”till hälften bebyggd”, som hon innehade på Spannmålgatan väster vid Berget. Hon hade nu pålagts två soldater. Hon hade ingen borgerlig näring och behövde hushyran för att betala intresset (räntan).

Ännu 1765 ägde änkan tomten, nu som ödetomt. Den övergick sedan till *murgesällen Dolck*.

Före 1780 hade handelsmannen *Richard Söderström* övertagit tomten. Tomtöreslängderna 1785–87 talar om *handelsmannen Carl Söderströms* eller *Lyalls* bebyggda tomter. 1790–1800 ägdes de av *handelsman Peter Militz* (se 10.25), som när han blev medlem av handels societeten den 25.2.1777 hade tjänat 14 år i handeln: 4 år i Ulricehamn hos handl Joh. Gustaf Militz, på tredje året hos Joh. Nic. Söderberg i Göteborg, hos Olof Kihlbaum i fyra år, hos Johan Sebastian Sei-

denzopf i två år och mamsellerna Wetterling i tre år. Burskap som handlare i Göteborg erhöll han den 6.6.1777. Se 5.62, som han uppbjöd den 18.1.1790.

Senare uppbud av 9.35:

handl Samuel Arfvidsson	3.7.1815
änkan B Otterström	1.3.1847

Senare uppbud av 9.35–37:

byggmästare Josef Jönsson	19.3.1860
målare E N Ericsson	1.12.1856
lantbrukare F A Bengtsson	26.6.1871